

Замість світил — поздовжні краплі йоду,  
Що їх — з провалля — видувний смичок.  
Замок відкрився нагло без ключа,  
Й на тапчані, який літа, — наяда, —

Для павучка задавнений наїдок —  
Вже без плеча, без носа, без очей.  
Як чути кроки сили уночі,  
Що — копітко — залишений маєток.

Гобої, які досі — все похиле,  
В клітини запаху і поторків запхали  
В площини нижні, як в бляшанку шпроти.

Струс. Й існування заходився прати,  
Щоб — самородки — стравохід, — цвіркун. —  
Яке все без'язике — говірке.